

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ...

ಬಾಲ್ಯದ ಆಟದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಆಚರಣೆಯ ಮೊದಲ ಫುಟನೆ ಗಾಂಧಿಯ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಆಟದ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದೆನು? ಆಟ ನಿಜವಾಗುವುದು ದಾಂಪತ್ಯದ ವಿವರವು. ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರು ಸೇರಿ ಆಡಿದ ‘ಮದುವೆಯ ಆಟ’ ದಿಟದ ಮದುವೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ತಾರುಜ್ಞದ ಚಂಚಲ್ಯದ ನಡುವೆಯೂ ಪಟ್ಟಿಯ ಅನಕ್ಕರೆ ಗಾಂಧಿಯನ್ನು ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಅಕ್ಕರ ಕೆಲೆಸುವುದು ಕಲೆಕ್ಕು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಹಾಗೀಯೇ ಅಕ್ಕರ ಕಲೆಯುವುದಷ್ಟೇ ಶಿಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ತಾಲೀಗೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೂ ಕಸ್ತೂರ್ ಬಾ ವೈಕೀಕ್ರಿಕ ಹೊಳೆಪ್ರ ತನಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯದೇನಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಗಾಂಧಿಯ ಅರಿವಿಗೆ ಬರಲು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವೇನೂ ಬೇಕಾಗುವಿದಿಲ್ಲ.

ಮಗುವನ್ನು ತಾಗುತ್ತ ತನ್ನರುತ್ತೆಯ ತಂಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತ ಇದ್ದ ಕಸ್ತೂರ್ ರಾಗೆ ಗಾಂಧಿಯ ಆಗಮನ ಗೊತ್ತುಗಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಣಕಾಲ ನಿತ ಗಾಂಧಿ ಕಸ್ತೂರ್ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟಿರು. ಆಗ ನೋಡಿದ ಕಸ್ತೂರ್ ‘ಯಾವಾಗ ಬಂಧಿ?’ ಎಂದರು.

‘ನಿನ್ನ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇಲೆ ಗಂಡನ ನೆನಪೇ ಇಲ್ಲ ಅನುತ್ತೇ.’

ಗಾಂಧಿ ತಮಾವೆ ಮಾಡಿದರು.

‘ನಮ್ಮಿಭೂರ ಮಗ; ಒಬ್ಬಳ ಮಗ ಅಲ್ಲ.’

‘ಎಪ್ಪು ನಯವಾಗ್ ಹೇಳ್ಣಿಯ ನಿನ್ನಾ’

ಕಸ್ತೂರ್ ನನುನಕ್ಕರು

‘ನಾನಾಿದ್ದೇ ಏನಾ ಹೇಳ್ಣಿದ್ದೆ ಗೊತ್ತು?’

ಕಸ್ತೂರ್ ಏನು ಎಂಬಂತೆ ನೋಡಿದರು.

‘ನಾನಿಂದೆ ಮನು ಎಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಅಂತಿದೆ.’

‘ಅದು ಗಂಡಸು ಭಾವ ಬಿಡಿ.’

ಗಾಂಧಿ ಆ ಮಾತು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಟ್ಟಿರು.

‘ಮಗನಿಗೆ ಏನಾ ಹೆಸರಿದೋದು?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದರು.

‘ನಿವೇ ಹೇಳಿ. ನಾನು ಏನೇ ಹೇಳಿದ್ದು ತಿಪ್ಪು ನಿಮ್ಮೇ ಅಲ್ಲ?’

‘ಶೀರ್ಣಾಗ್ ಮುಂಬಿ ವಾದ ಕೇಳಿಬೇಕು?’

‘ಮೋಹ್ನೇ ತಿಪ್ಪು ತೀಮಾರನ ಆಗಿರೋದೂ ಉಂಟಿಲ್ಲ?’

‘ಕಂಗ ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಬೇಡ ಬಿಡು. ಹರಿಲಾಲ್ ಅಂತ ಹೆಸರು ಇಡೋಣಿ.’

‘ತಿಪ್ಪು ಬಂತಾಯ್ತು. ಅಪ್ಪಣೆ’ – ನನುನಕ್ಕರು ಕಸ್ತೂರ್.

‘ನಿನ್ನ ಹತ್ತ ಬೇರೆ ಹೆಸರಿದ್ದರೆ ಅಂತಿಲ್ಲ ಮಾಡ್ಯಾಬಹುದು.’

ಎಂದು ಗಾಂಧಿ, ತಮಾವೆ ಮಾಡಿದರು.

‘ಅದೇನೂ ಬೇಡ. ನಿವೆ ಲಂಡನ್‌ಗೆ ಹೋಗೋ ವಿವರ ಹೇಳಿ. ಹೋಗ್ಗೇ ಬೇಕು?’

‘ಹೈದು, ಹೋಗ್ಗೇ ಬೇಕು. ಬಾರಿಸ್ತರ್ ಆಗ್ಗೇ ಬೇಕು.’

‘ನಿವೆ ಅಪ್ಪ ದೂರ ಹೋಗೋದು, ನಂಗಿವ್ಯ ಇಲ್ಲ.’

‘ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ನಾನ್ ಹೋಗದೇ ಇರೋಕ್ ಅಗಲ್ಲು’

‘ನನಗೆ ಅಪ್ಪ ಕಾಲ ನಿಮ್ಮನ್ ಬಿಟ್ಟರೋಕ್ ಅಗಲ್ಲು.’

ಗಾಂಧಿ ಕೂಡಲೇ ತಮಾವೆ ಮಾಡಿದರು:

‘ಅಪ್ಪ ಕಾಲ ಜಗಟ ಆದೇಂದ್ರ ತಪ್ಪತ್ತಲ್ಲ!

ಆರಾಮವಾಗಿರು.’

‘ಅದಕ್ಕೇ ನನಗಾಗಲ್ಲ ಅಂದಿದ್ದು!’

ಗಾಂಧಿ ಅಕ್ಕರಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರು;

‘ಜಗಟ ಆಡ್ತು ಆಮೇಲೆ ಹತ್ತಿರ ಆಗ್ತ್ರ... ಎಪ್ಪು

ಚಂದ ಇತ್ತು!’

‘ಹಾಗಂತ ವಾಪಸ್ ಬಂದಾಮೇಲೆ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಜಗಟ ಆಡ್ಯಬೇಡ ಮಾರಾಯಿ.’

ಇಬ್ಬರೂ ಹಾಕ್ಕನೆ ನಕ್ಕರು. ಆಗ ಪ್ರತಿಭಾಯಿ ಕೂಗಿದರು.

‘ಮೋಹನದಾಸ, ಬಾ ಇಲ್ಲಿ’

ಗಾಂಧಿ ಪಡಸಾಲೆಗೆ ಬಂದರು. ಪ್ರತಿಭಾಯಿ ಏನೇ ತಳಮಳದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣಿತು.

‘ನಿನ್ನ ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಗೇಬೇಕ ಮೋಹನ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

‘ಯಾಕಮ್ಮ ಅದೀಗ ತೀಮಾರನವಾದ ವಿವರ. ಹೋಗೇ ಹೋಗ್ನಿನಿ.’

‘ದುಡ್ಪ ಜೋಡುಸ್ತೇತು.’

‘ಅಣ್ಣನ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳಿದೆ. ಪ್ರಯೋಜನ ಅಗ್ನಿಲ್ಲ. ಏನಾದ್ದು ಮಾಡ್ಯಾನಿನ್.’

‘ಅದವ್ಯೇ ಅಲ್ಲವೈ; ಅದೇನೊ ನಮ್ಮ ಜಾತಿ ಪಂಡಿತರು ನಿಂಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗೋದು ತಪ್ಪ, ಸಮುದ್ರಯಾನ ನಿಷಿದ್ಧ ಅಂತಿದಾರಂತೆ. ಹೋಗಿ ಮಾತಾಪ್ರಾಯ್ದೂ ಬಾ.’

‘ನಾನ್ ಸರ್ಬಾಗ್ ಲಿತ್ತಾರ ಕೊಡ್ಡಿಬಿಡ್ಮ್ಮ’ ಎಂದು ಗಾಂಧಿ ಹೋರಿದರು.

‘ಜಗಟ ಮಾಡ್ಯಾಬೇಡ’ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಮರೆಯಿಲ್ಲ ತಾಯಿ.

ಗಾಂಧಿ ಬಂದರು; ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೂಟಿದ್ದ ಪಂಡಿತರ ಮುಂದೆ ನಿತರು. ಅವರು ಕೂತಕ್ಕೊಳ್ಳಲೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಗಾಂಧಿ ಬಂದು ಕ್ಷಣ ನೋಡಿ, ತಾವಾಗಿಯೇ ಕೂತರು. ಹೇಳಿದೇ ಕೂತದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜಾರಿಂದಿತರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಇರಿಸು ಮುರಿಸಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ‘ಸ್ವಿಧಿಯನ್ನು-ಅರ್ಥಾತ್ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದವರು ಅವರು.

‘ನಿನ್ನ ಹೇಳಿಕ್ಕಿದ್ದು ತಾವು?’ – ಎಂದು ಗಾಂಧಿಯೇ ಕೇಳಿದರು.

‘ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ತಂದೇಗೆ ವಿವರ ಮುಟ್ಟಿದ್ದಿ. ಅವರು ನಿನಗೇ ಹೇಳಿ ಅಂದಿದಾರೆ.’ ಎಂದು

ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಜಾರಿ ಪಂಡಿತರೊಬ್ಬರು ಹೀರಿಕೆ ಹಾಕಿದರು.

ಗಾಂಧಿ ಮಾತಾಡಲೀಲ್ಲ. ಅವರೇ ಮುಂದುವರೆಸಿದರು:

‘ಲಂಡನ್‌ಗೆ ಹೋಗ್ತೂ ಇದ್ದಿಯಂತೆ?’

‘ಹೌದು.’

‘ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರಯಾನ ನಿಷಿದ್ಧ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ?’

‘ಗೊತ್ತು.’

‘ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ಹೋಗೋದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು.’

‘ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯೋದು ತಪ್ಪೇ?’

‘ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಆದ್ದೆ ಸಮುದ್ರಯಾನ ಮಾಡೋದು ಶಾಸ್ತ್ರ ನಿಷಿದ್ಧ’ ಎಂದರು ಪ್ರಮುಖರು. ‘ಅದಿಂದ ನಿನ್ನ ಹೋಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ’ ಎಂದರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ವಿಡಕ್ಕಾಗಿ.

‘ನಾನ್ ಹೋಗೋದನ್ ಯಾರೂ ತಡ್ಣೋಕಾಗಲ್ಲ.’

ಅಪ್ಪೇ ವಿಡಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದರು ಗಾಂಧಿ.

‘ಶಾಸ್ತ್ರ ತಡೆಯುತ್ತೇ ಶಾಸ್ತ್ರ.’

‘ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾನ ಶಸ್ತ್ರ ಮಾಡ್ಯಬೇಡಿ.’

‘ನಿನ್ನ ಉಲ್ಲಿಷ್ಟಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತೇ.’

‘ಫಿನ್ ಶಿಕ್ಷೆ?’

‘ನಿನ್ನನ್ನು ಜಾತಿಯಿಂದ ಹೊರಗಾಗ್ಯೇಬೇ. ಜಾತಿಪ್ರವೃನ ಮಾಡ್ಯೇತೇ.’

ಗಾಂಧಿ ವಿಚಲಿತರಾಗಲೀಲ್ಲ. ‘ಮಾಡಿ ಎಂದರು. ಪಂಡಿತರು ಅಪ್ಪಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮಾನಾಗಲೀಲ್ಲ. ಮುಂದುವರೆದು ಹೇಳಿದರು:

‘ನಿನ್ನನ್ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ನಿನ್ ಜೊತೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡಿ. ಮಗು ಇಬ್ಬನ್ನು ಜಾತಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಜಾಗಿ ಮಾಡ್ಯಾವೇ.’

ಗಾಂಧಿ ಬಂದರು ಅಪ್ಪಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮಾನಾಗಲೀಲ್ಲ. ಮುಂದುವರೆದು ಹೇಳಿದರು:

‘ನಿನ್ನನ್ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ನಿನ್ ಜೊತೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡಿ. ಮಾನಿಸಿಕವಾಗಿ ಭ್ರಮ ಆಗ್ಗೇಬಿಡಿತ್ತಿರು ಅದರಿಂದ ಅದರಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಹೇಳಿದರು:

‘ಮಾನಿಸಿಕವಾಗಿ ಭ್ರಮ ಆಗ್ಗೇಬಿಡಿತ್ತಿರು ಅದರಿಂದ ಅದರಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಹೇಳಿದರು: ‘ಮಾನಿಸಿಕವಾಗಿ ಭ್ರಮ ಆಗ್ಗೇಬಿಡಿತ್ತಿರು ಅದರಿಂದ ಅದರಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಹೇಳಿದರು:

‘ಪಂಡಿತರು ‘ಅವ್ವೆ ಪಿನಾಡು ಹೇಳಿಕ್ಕಿಳ್ಳಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತೀಮಾರನಾನ ಅವ್ವೆ ತಾಯಿತಂದೇಗ್’